

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Quarta est vitup[er]abilis co[n]demnat[i]o[n]is.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

ignomīosa reprobatōe Fo. xxx

Quasi agn^o coram tōdente se sic obmutet blasphemā de ore ei^r. O miser caipha tu scer t nō apieit o sū. Et p̄. Fact^o sum sic ip̄e blasphemas nō ch̄is: q̄ q̄ dei est deo bō nō audiens: t nō habens in ore suo re^r nō attribuis: sed filiū de purā creaturam dargutioes. Aug. Ibi nō r̄idebat: nō sic credis. Hiero. P̄tificē quē de solio sacer te^r lue dolosus: sed sic ouis filebat. Ibi dotali furoz excusserat: eadē rabies ad sc̄iendas vestes p̄uocat. Esuētudis em iu daice ē q̄ q̄ aliquā blasphemā t q̄ q̄ deo misēdiam: nā falsi testes amplē peccarent ille. Chrys. Hoc fecit ut accusatiōem redi si in malitia p̄duraret. Sed sua sapientia: q̄ sc̄iebat ut d^r Hierony. q̄ qcqd r̄idisset traxissent in calumia t nibū pfusset respō exolleret. Hec ille. Lū aut̄ dixisset. Ecce s̄lo. Tertio sua patientiā: ut sic daret exem nūc audistis blasphemā: adiecit. Quid vo plū zēnēdi calūniantū voces: t por̄ p̄bis videt. At illi r̄identes oēs dixerunt. tenē ferre q̄i utilit̄ defēdere. ut d^r Orig. Reus est mori. Nā h̄m legē Leuit. p̄xiiij blasphemātes erāt rei mori: t lapidabantur. Beda. Senteria sua se zēnat q̄ eum tūgabili cōdenatiōis. q̄ seniores plebis morti adiudicat quē t oris t opis sui testi et p̄ncipes sacerdotū t scribe ut occasiō monio dñi esse cognoscere p̄nt. Et Orige. zēnādi eū haberēt/interrogauerunt ille. Quātū putas fuit errozis ipam p̄ncipale lū dicētes. Si tu es ch̄is: dīc nob̄. Beda om̄i vitā ream mori: p̄nūciare: t q̄ ratoz nō p̄iratē desiderabāt: sed calumia p̄para resurgētū testimonia n̄ respicere fōrē vīte bant. Si q̄dē ch̄im hoīm mīmō de stirpe de q̄in oēs viuētes vita fluebat. Hec ille dāvid ventuz sperātes: hoc ab eo q̄rebāt vt si diceret Ego sum ch̄is: calūnarens q̄ sibi arro gret regi p̄atez. Hec ille. P̄m serabilis negatiōis: quō vic̄ Petrus eum ceps aut̄ sacerdotū magis ac magis fūres ter negauit. Sicut enī iā diximus cū dñs adiurant eū dicens. Adiuro te p̄ deū v̄l duc^r est in domū p̄tificis: pet̄ secutus uum vt dicas nobis si tu es ch̄is fili^r dei est alō ge: t qdā ali^r discipulus v̄lq̄ i atrī sc̄ fili^r naturalis. Dicit illi iesus. Tu dī um p̄ncipis sacerdotū. Et q̄ ille ali^r dīcisti. Et ait. Si dixerō yobis: nō credēris pulis nor^r erat p̄tifici: tō p̄missus est in/ mībi. si aut̄ interro gauero/ nō respōdebit^r trare. Lā aut̄ sue noticie poterat eē: q̄ for neq̄ dimittēs. Gerūtē dico yob. Amo te missus a p̄e suo p̄scē ad domū p̄tificis cerebar: v̄l forte q̄ alīqs de cognatiōe t veniente in nūbībī celi. Theophilus. q. d. sua ibi seruiebat. Et dicit ille ali^r discipulū nō est yob de cetero tps sermonū t doctrīa lū ostiaria. t introduct⁹ Petru. Que cū uised deinceps iudic⁹ tps erit: cū videbūt vidissēt ancilla o Maria dicit. Nunq̄ t tu tis me filiū sedēte a destr̄ dei. Hec ex discipulēs hoīs isti^r. Dicit ille. H̄er ille. Cirill. Lū de deo sessio dī arḡ th̄o nō noui illū mīc sc̄io qd̄ dicas. Chrysost. nus/ regia t vniuersi p̄ncipans dignitas. Quid dīc petre: Nōne p̄us dixisti. Etī designat. Hec ille. Theophilus. Hoc iigi ogruerit mem̄i tecū nō te negabo. n̄ erat tur audientes timere debebant: sed illi post miles q̄ te intro gauerae sed ostiaria vīlis hec v̄ba magis infamū. Unī sequit. Dicit Hec ihe. Erat aut̄ petr⁹ i torpēstrigore aut̄ oēs. Tu ḡ es fili^r dei. Qui ait. Gos ifidelitar: t cū alīqs se calefaciebat exteri^r dicit^r q̄ ego lūm. Rūdit ḡ veritatē yt in cui v̄l ignis extiguebat interi^r. H̄c iigi excusabiles essent. Et q̄uis sc̄ire no p̄vo dñi exire. et dñi exire/antiduerat eū alia ancilla q̄ dīc exemplū tenēdi iuramenta licita. Tū ḡ p̄n̄ aūt̄ t dixerunt petro. Vene tzu ex illis es ceps sacerdotū in furoze magis infantes sei Nam et loquela tua manifestum te facit. dīc vestimenta sua di. Blasphemauit: qd̄ adhuc egemus testib⁹. Ecce nūc audistis turpib⁹ colloquys q̄ turpis loquela cur⁹